

Datum van inontvangstneming : 30/10/2017

Zaak C-562/17

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

25 september 2017

Verwijzende rechter:

Audiencia Nacional (Nationaal Gerechtshof, Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

15 september 2017

Verzoekende partij:

Nestrade, S.A.

Verwerende partijen:

Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

**AUDIENCIA NACIONAL (NATIONAAL GERECHTSHOF), KAMER
VOOR BESTUURSRECHTELIJKE GESCHILLEN, AFDELING: 006**

[OMISSIS]

BESCHIKKING

[OMISSIS]

FEITEN

EEN: De partijen in deze procedure zijn:

1. „Nestrade, S.A.” (Nestrade), [OMISSIS] met statutaire en fiscale zetel in Zwitserland, niet gevestigd in Spanje, die in Spanje handelingen verricht die zijn onderworpen aan belasting over de toegevoegde waarde (btw).

2. De Spaanse overheidsorganen [OMISSIS]:

- het Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) (Spaanse belastingdienst), dat het beheer van, de controle op en de inning van de belastingen waarborgt;
- de Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) die, anders dan de naam doet vermoeden, een bestuursorgaan is dat het optreden van het AEAT controleert voordat beroep bij de rechter wordt ingesteld (arrest Hof van 21 maart 2000, zaak C-110/98, Gabalfrisa, punt 22).

TWEE. Het voorwerp van het onderhavige bestuursrechtelijke beroep zijn de volgende beschikkingen: **[Or. 2]**

1. de beschikking van 12 december 2011 [OMISSIS] van de Oficina Nacional de Gestión Tributaria (Nationaal bureau belastingbeheer) – btw niet-ingezetenen – , die valt onder het AEAT. Nestrade, die niet in Spanje is gevestigd, heeft teruggaaf gevorderd van in het tijdvak van januari 2011 tot en met maart 2011 afgedragen btw ten belope van 656 756,88 EUR. Het AEAT heeft 542 094,25 EUR terugbetaald en teruggaaf van 114 662,59 EUR geweigerd.
2. De beschikking van het AEAT van 8 maart 2012, [OMISSIS] waarbij de eerdere beschikking is bevestigd.
3. De beschikking van de TEAC van 22 januari 2015, [OMISSIS] ter bevestiging van beide eerdere beschikkingen.

DRIE. Relevante feiten van deze zaak:

1. Op 5 augustus 2011 heeft Nestrade, via de procedure voor teruggaaf van door een niet in Spanje gevestigde ondernemer aldaar afgedragen btw, het AEAT verzocht om teruggaaf van btw die zij had afgedragen in verband met door haar leverancier „Hero Spanje, S.A.” (Hero) in het tijdvak van januari 2011 tot en met maart 2011 geleverde goederen.
2. Tevens heeft Nestrade langs dezelfde weg verzocht om teruggaaf van in de jaren 2008 tot en met 2010 afgedragen btw. Zij heeft corrigerende facturen bijgevoegd en de oorspronkelijke, jaarlijks door Hero uitgereikte facturen die door het AEAT waren geweigerd, ingetrokken.
3. In alle genoemde jaren had het AEAT Nestrade verzocht om de betreffende originele facturen. Dat had ermee te maken dat op de aanvankelijk ingediende facturen het Nederlandse fiscale identificatienummer van Nestrade stond vermeld, terwijl daar het Zwitserse fiscale identificatienummer had moeten staan.
4. Bij beschikking van 12 december 2011 heeft het AEAT beslist:
  - a) uitsluitend over te gaan tot teruggaaf van de btw over 2008, het eerste en tweede kwartaal van 2009 en 2010, voor een bedrag van 542 094,25 EUR. Nestrade heeft gereageerd op de verzoeken van het AEAT en heeft de gevraagde

corrigerende facturen ingediend zodra zij deze [Or. 3] in haar bezit had. Het AEAT heeft het verzoek om teruggaaf ingewilligd na te hebben vastgesteld dat voldaan was aan de eisen daartoe;

b) de btw-teruggaaf waarvoor op 21 september 2010 een verzoek was ingediend, [OMISSIS] voor een bedrag van 114 662,59 EUR, conform de twee door de onderneming „Hero España, S.A.” over het derde en het vierde kwartaal van 2009 uitgereikte facturen. De weigering was gebaseerd op de volgende argumenten:

– Op 5 april 2011 heeft het AEAT een besluit genomen waarbij het de teruggaaf van de thans gevorderde 114 662,59 EUR heeft geweigerd aangezien de gegrondheid hiervan niet kon worden vastgesteld. Op 23 november 2010 had het AEAT Nestrade verzocht binnen een termijn van tien werkdagen na kennisgeving van het verzoek op 13 december 2010 de originele door Hero uitgereikte facturen over het derde en vierde kwartaal van 2009 in te dienen, en hierop had Nestrade niet gereageerd.

– Dat besluit is definitief geworden op 14 mei 2011. Bewijsstukken die in bezit waren van partijen en na deze datum werden ingediend, werden niet in aanmerking genomen.

5. Hero heeft de corrigerende facturen over het derde en het vierde kwartaal van 2009 op 10 januari 2011 uitgereikt, en Nestrade heeft deze op 5 augustus 2011 ingediend [bij] het AEAT.

6. Nestrade heeft bezwaar ingediend tegen de beschikkingen van het AEAT overeenkomstig de bepalingen van Titel V van Ley 58/2003, General Tributaria (algemene belastingwet 58/2003) van 17 december 2003 (artikelen 222 en volgende), welk bezwaar is verworpen bij beschikking van de TEAC van 22 januari 2015. De voornaamste grond voor de verwerping was het bestaan van een definitieve administratieve beschikking.

7. Er zijn geen aanwijzingen dat Nestrade of Hero belastingfraude zou hebben gepleegd.

VIER: Tegen de beschikking van de TEAC van 22 januari 2015 heeft Nestrade het onderhavige bestuursrechtelijke beroep ingesteld.

VIJF: [OMISSIS] [overwegingen van nationaal procesrecht] [De verwijzende rechter] heeft besloten de procespartijen te horen over de vraag of het opportuun is zich tot het Hof [Or. 4] van Justitie te wenden voor een prejudiciële beslissing over de juiste uitlegging van de artikelen 167, 168, 170, 178 en 179 alsook artikel 226, lid 4, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, die betrekking hebben op het beginsel van btw-neutraliteit, en de verenigbaarheid daarmee van een situatie waarin bij een definitief besluit van de

belastingdienst teruggaaf wordt geweigerd van bij de uitoefening van een bedrijfsactiviteit afgedragen btw.

ZES: De partijen hebben zich verzet tegen een prejudiciële verwijzing. Nestrade heeft aangevoerd dat een besluit van het AEAT niet in de weg kan staan aan de toepassing met terugwerkende kracht van het arrest Senatex. Het AEAT heeft zich beroepen op het beginsel van rechtszekerheid, en benadrukt dat het in zijn besluit het doeltreffendheidsbeginsel en het gelijkwaardigheidsbeginsel had geëerbiedigd. De kamer voor bestuursrechtelijke geschillen heeft op 6 september 2017 besloten de verderop weergegeven prejudiciële vragen voor te leggen aan het Hof [OMISSIS].

RECHTSGRONDSLAGEN

EEN: Toepasselijke bepalingen:

I. Unierecht

Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: artikelen 167, 168, 170, 178 en 179 alsook artikel 226, lid 4. De beginselen van evenredigheid en samenwerking tussen de lidstaten.

II. Spaans nationaal recht

1. Artikel 119 bis van Ley 37/1992, de 28 de diciembre, del Impuesto sobre el Valor Añadido IVA) [wet 37/1992 op de belasting over de toegevoegde waarde (btw)] van 28 december 1992. „Bijzondere teruggaafregeling voor bepaalde ondernemers of zelfstandigen die niet zijn gevestigd op het grondgebied waar de belasting van toepassing is, in de Gemeenschap, op de Canarische Eilanden, in Ceuta of Melilla”. (Ingevoerd bij Ley 2/2010, de 1 de marzo, por la que se trasponen determinadas Directivas en el ámbito de la imposición indirecta y se modifica la Ley del Impuesto sobre la Renta de no Residentes para adaptarla a la normativa comunitaria (wet 2/2010 van 1 maart 2010 houdende omzetting van een aantal richtlijnen op het gebied van indirecte belasting en wijziging van de wet betreffende de inkomstenbelasting van niet-ingezetenen, tot aanpassing hiervan aan de communautaire wetgeving), artikel 1, lid 14, van kracht sinds 1 januari 2010 – BOE nr. 53 van 2 maart 2010 –). Artikel 119, dat door het AEAT is toegepast, regelt op dezelfde wijze de situatie van ingezetenen van een lidstaat. [Or. 5]

„Ondernemers en zelfstandigen die niet zijn gevestigd op het grondgebied waar de belasting van toepassing is, in de Gemeenschap, op de Canarische Eilanden, in Ceuta of Melilla, kunnen overeenkomstig de in de uitvoeringsbepalingen voorgeschreven procedure verzoeken om teruggaaf van door hen afgedragen

belasting over de toegevoegde waarde ter zake van goederen die zijn verkregen of ingevoerd dan wel diensten die hebben plaatsgevonden op dat grondgebied, wanneer is voldaan aan de voorwaarden en beperkingen van artikel 119 van deze wet, en met inachtneming van de hierna uitputtend genoemde vereisten.

(...)”

2. Artikel 31 bis van Real Decreto 1624/1992, de 29 de diciembre, por el que se aprueba el Reglamento del Impuesto sobre el Valor Añadido (koninklijk besluit nr. 1624/1992 van 29 december 1992 tot vaststelling van de uitvoeringsregeling inzake de belasting over de toegevoegde waarde). „Teruggaaf aan bepaalde ondernemers of zelfstandigen die niet zijn gevestigd op het grondgebied waar de belasting van toepassing is, in de Gemeenschap, op de Canarische Eilanden, in Ceuta of Melilla”.

„(...)

3. De originele facturen en overige bewijsstukken waarmee het recht op teruggaaf wordt aangetoond, dienen gedurende de in het kader van de belasting toegepaste verjaringstermijn ter beschikking van de belastingdienst te blijven.

(...)

5. De behandeling van en beslissing op de verzoeken om teruggaaf als bedoeld in dit artikel geschieden overeenkomstig artikel 31, leden 6 tot en met 11 van deze uitvoeringsbepalingen.”

3. Artikel 31 van koninklijk besluit nr. 1624/1992: „Teruggaaf aan ondernemers of zelfstandigen die niet zijn gevestigd op het grondgebied waar de belasting van toepassing is, maar in de Gemeenschap, op de Canarische Eilanden, in Ceuta of Melilla.”

„(...)

7. (...)

Wanneer er twijfels bestaan over de geldigheid of juistheid van de gegevens in een teruggaafverzoek of in de elektronische kopie van de facturen of van de importdocumenten waarnaar dat verzoek verwijst, kan het met de behandeling ervan belaste orgaan de aanvrager in voorkomend geval verzoeken om de originelen, via de procedure voor het verkrijgen van aanvullende of nadere informatie zoals bedoeld in artikel 119, lid 7, van de belastingwet. Deze originelen moeten gedurende de verjaringstermijn voor deze belasting ter beschikking van de belastingdienst blijven.

Binnen een maand na ontvangst van het verzoek om aanvullende of nadere informatie dient de geadresseerde hieraan te voldoen. [Or. 6]

8. Binnen vier maanden na ontvangst van een teruggaafverzoek moet het daartoe bevoegde orgaan een besluit nemen en bekendmaken aan de aanvrager.

Wanneer moet worden verzocht om aanvullende of nadere informatie, moet het besluit echter binnen twee maanden na ontvangst van de gevraagde informatie worden genomen en ter kennis gebracht van de aanvrager of, indien de geadresseerde niet heeft gereageerd op het verzoek, nadat er sinds dit verzoek een maand is verstreken. In deze gevallen bedraagt de duur van de teruggaafprocedure minstens zes maanden, te rekenen vanaf de ontvangst van het verzoek door het beslissingsbevoegde orgaan.

Wanneer moet worden verzocht om aanvullende of nadere informatie, bedraagt de maximumtermijn om te beslissen op een teruggaafverzoek in elk geval acht maanden vanaf de datum van ontvangst van dit verzoek. Een teruggaafverzoek waarop binnen de in dit lid vermelde termijnen niet uitdrukkelijk een besluit is medegedeeld, moet als afgewezen worden beschouwd.

(...)

10. De aanvrager kan opkomen tegen de volledige of gedeeltelijke afwijzing van zijn verzoek overeenkomstig het bepaalde in titel V van algemene belastingwet 58/2003 van 17 december 2003.

(...)"

4. Artikel 139 van algemene belastingwet 58/2003 van 17 december 2003. „Beëindiging van de procedure van beperkte controle”.

„1. De procedure van beperkte controle eindigt op een van de volgende wijzen:

- a) bij een uitdrukkelijk besluit van de belastingdienst met de in het volgende lid vermelde inhoud;
- b) door verval, nadat de termijn van artikel 104 van deze wet is verstreken en er geen uitdrukkelijk besluit is bekendgemaakt, zonder dat dit de belastingdienst belet deze procedure binnen de verjaringstermijn opnieuw te starten.

(...)

2. Het administratieve besluit dat een einde maakt aan de procedure van beperkte controle moet in ieder geval het volgende bevatten:

- a) de fiscale verplichting of elementen ervan en de periode waarop de controle betrekking heeft;
- b) een specificatie van de concreet verrichte handelingen;
- c) een overzicht van de feiten en rechtsgronden die aan het besluit ten grondslag liggen;

d) de voorlopige aanslag (...).” [Or. 7]

5. Artikel 219 van algemene belastingwet 58/2003 van 17 december 2003. „Intrekking van besluiten waarbij aanslagen zijn vastgesteld en boeten zijn opgelegd.

„1. De belastingdienst kan zijn besluiten ten gunste van de betrokkenen intrekken wanneer deze kennelijk in strijd met de wet worden geacht, wanneer nieuwe omstandigheden die gevolgen hebben voor een specifieke rechtstoestand aantonen dat het gegeven besluit ongegrond is, of wanneer de betrokkenen tijdens de procedure niet de mogelijkheid hebben gehad om verweer te voeren.

Deze intrekking kan in geen geval leiden tot volgens het belastingrecht verboden ontheffingen of vrijstellingen, en mag niet in strijd zijn met het gelijkheidsbeginsel, het openbaar belang of de rechtsorde.

2. Intrekking is uitsluitend mogelijk zolang de verjaringstermijn niet is verstreken.

(...)”

TWEE. De uitleggingsvragen die in casu zijn gerezen, komen voort uit de spanning die ontstaat wanneer het rechtszekerheidsbeginsel, dat inherent is aan een definitieve handeling van het AEAT, moet worden geëerbiedigd, terwijl deze handeling van het AEAT verhindert dat het Unierecht wordt toegepast, aangezien zij onevenredig is en de betrokkene de mogelijkheid tot verweer heeft ontnomen.

DRIE. Het Hof heeft over corrigerende facturen voor btw het volgende gezegd [OMISSIS]:

– in het arrest van 15 juli 2010, zaak C-368/09, Pannon, punten 43 tot en met 45: indien de nationale belastingdienst over de corrigerende facturen beschikt voordat hij het besluit over de btw-teruggaaf neemt, kan hij het verzoek om teruggaaf inwilligen;

– in het arrest van 8 mei 2013, zaak C-271/12, Petroma, punt 36: teruggaaf kan worden geweigerd indien de corrigerende facturen bij de belastingdienst worden ingediend nadat deze een besluit heeft genomen waarbij het recht op teruggaaf is geweigerd;

3. in het arrest van 15 september 2016, zaak C-518/14, Senatex: de correctie van een verplichte vermelding op een factuur, zoals het fiscale identificatienummer, heeft terugwerkende kracht.

Het AEAT heeft de Senatex-rechtspraak al vóór dit arrest toegepast op alle vorderingen, behalve op die over het derde en het vierde kwartaal van 2009.

VIER: In deze omstandigheden vraagt de kamer zich allereerst af of de rechtspraak van het Hof in de zaak Petroma kan worden genuanceerd, en teruggaaf van btw kan worden toegestaan wanneer de corrigerende factuur wordt ingediend nadat het afwijzende besluit is genomen, ook als dit reeds definitief is. **[Or. 8]**

I). In verband met de mogelijkheid de Petroma-rechtspraak te herzien, wijst de kamer op het volgende:

1. Advocaat-generaal Bot stelt in zijn conclusie van 17 februari 2016 in de hiervoor genoemde zaak Senatex (punt 49) in verband met de derde aan het Hof voorgelegde vraag – die niet werd beantwoord – de noodzaak aan de orde om de Petroma-rechtspraak te nuanceren aangezien het onevenredig is iemand teruggaaf van btw te ontzeggen op grond van een afwijzende beslissing, terwijl de fout in de factuur te wijten is aan de klant, en niet aan degene die het verzoek om teruggaaf heeft ingediend.

2. Het is juist dat Nestrade geen gevolg heeft gegeven aan het verzoek om originele facturen over te leggen en geen bezwaar heeft ingediend tegen het besluit waarbij haar verzoek om btw-teruggaaf is afgewezen. Dit was voor haar echter helemaal niet mogelijk, omdat zij afhankelijk was van haar leverancier. De corrigerende facturen, de enige die het AEAT aanvaardde om tot teruggaaf van btw over te gaan, zijn door Hero uitgereikt op 10 januari 2011, ofwel, nadat de door het AEAT gestelde termijn om te reageren op het verzoek (10 werkdagen vanaf 14 december 2010) was verstreken.

3. Niets wijst erop dat Nestrade iets verzwijgt, onzorgvuldig is of niet wenst mee te werken met het AEAT, want zij heeft de oorspronkelijke facturen ingediend over 2008, het eerste en het tweede kwartaal van 2009 en over 2010, en gaf als rechtvaardiging voor het uitblijven van haar reactie met betrekking tot de facturen over het derde en het vierde kwartaal van 2009 dat, gelet op het door het AEAT gehanteerde criterium, om teruggaaf te kunnen vorderen, moest worden gewacht op de corrigerende facturen.

II). In verband met de heroverweging van een definitief besluit naar aanleiding van een onevenredige beschikking waardoor het Unierecht niet kan worden toegepast, wijst de kamer op het volgende:

1. Het arrest van 19 september 2016 in de zaken C-392/04 en C-422/04, i-21 Germany [OMISSIS], verklaart dat de algemene regel dat definitieve administratieve besluiten niet kunnen worden gewijzigd, grenzen kent wanneer dergelijke besluiten in de weg staan aan een doeltreffende toepassing van het Unierecht (punten 52 en 56). Bij gebreke van een geharmoniseerde regeling op dit gebied wordt verwezen naar het nationale recht, dat het doeltreffendheids- en het gelijkwaardigheidsbeginsel moet eerbiedigen. Advocaat-generaal Ruiz-Jarabo ([punt] 95 van zijn conclusie in die zaak) doet een beroep op de toepassing van het billijkheidsbeginsel om de consequenties van het rechtszekerheidsbeginsel te

verzachten, wanneer de **[Or. 9]** handhaving van een definitieve handeling die in strijd is met het Unierecht leidt tot een onrechtvaardige situatie waardoor het evenredigheidsbeginsel wordt geschonden.

2. Het AEAT wijst het verzoek om teruggaaf af op grond van het definitieve karakter van de beschikking van 5 april 2011. Die beschikking wordt in deze procedure niet betwist, maar is bepalend voor de inhoud van het bestreden besluit en bij de vaststelling ervan zijn mogelijk ernstige procedurefouten gemaakt, waarover Nestrade klaagt in haar dagvaarding, namelijk:

– Sinds januari 2010 is de teruggaaf van btw geregeld bij artikel 119 bis van wet 37/1992, en niet bij het door het AEAT toegepaste artikel 119, want Nestrade is gevestigd in Zwitserland. Dit is echter geen doorslaggevende fout, want de procedure voor verzoeken om teruggaaf van btw is dezelfde voor binnen en buiten de Unie gevestigde belastingplichtigen.

– Bij artikel 31, leden 6 tot en met 11, van koninklijk besluit 1624/1992 is per 1 januari 2010 een nieuwe procedure voor btw-teruggaaf ingevoerd, die niet is gevolgd door het AEAT, ofschoon Nestrade haar teruggaafverzoek heeft ingediend op 21 september 2010.

– Volgens de toepasselijke procedure zou Nestrade, na ontvangst op 13 december 2010 van het verzoek om aanvullende en nadere informatie, een kalendermaand, en niet tien werkdagen de tijd hebben gehad om hieraan te voldoen. Indien die termijn was geëerbiedigd, had Nestrade de op 10 januari 2011 door Hero uitgereikte facturen met goed gevolg kunnen indienen.

3. Het AEAT heeft de beschikking van 5 april 2011 gegeven hoewel het, dankzij de medewerking van Nestrade die op de andere verzoeken had gereageerd, wist dat de fout in het fiscale identificatienummer op alle facturen uitsluitend door Hero kon worden gecorrigeerd. Het AEAT aanvaardde echter enkel de corrigerende facturen met betrekking tot de vorderingen over 2008, het eerste en het tweede kwartaal van 2009 en 2010, hoewel de teruggaafverzoeken over het derde en het vierde kwartaal van 2009 aan hetzelfde euvel leden en dezelfde leverancier en hetzelfde product betroffen.

4. De procedure van beperkte controle, die het AEAT na kennisgeving van zijn verzoek inzake het fiscale identificatienummer heeft gevolgd, wordt in gevallen van rechtzettingen in verband met fiscale verplichtingen beëindigd door een uitdrukkelijk besluit in de zin van artikel 139, lid 1, onder a), en artikel 139, lid 2, van algemene belastingwet 58/2003. De mogelijkheid van beëindiging als bedoeld in artikel 139, lid 1, onder b), van die wet, namelijk verval van de procedure zonder dat dit leidt tot verval van recht, lijkt de meest evenredige in dit geval, waarin het niet gaat om een rechtzetting in verband met een fiscale verplichting. **[Or. 10]**

5. Volgens vaste rechtspraak van de afdeling bestuursrechtelijke geschillen van de Tribunal Supremo (hoogste rechterlijke instantie) [OMISSIS] verschaft artikel

[OMISSIS] 219 van algemene belastingwet 58/2003 de belastingplichtige geen actie of bevoegdheid om de heroverwegingsprocedure te starten. Het ziet alleen op ambtshalve heroverweging van vernietigbare handelingen ter bescherming van het publieke belang, los van de rechtsmiddelen die hadden moeten worden aangewend en niet werden ingesteld.

VIJF: Het doeltreffendheidsbeginsel lijkt niet te zijn geschonden, want Nestrade kon binnen redelijke termijnen rechtsmiddelen instellen tegen de beschikking van 5 april 2011 en zich beroepen op zowel het nationale recht als het Unierecht, in beide gevallen onder dezelfde voorwaarden. De onzekerheid van de kamer betreft het gelijkwaardigheidsbeginsel, want hoewel artikel 219 van algemene belastingwet 58/2003 als algemene regel de belastingdienst niet verplicht definitieve handelingen te vernietigen, moet hij die bevoegdheid gebruiken om het publieke belang te beschermen. Dit is een begrip dat, naar het oordeel van de kamer, een uniforme en coherente toepassing van het Unierecht door de nationale overheden omvat.

Het bestreden besluit van het AEAT verhinderde de uniforme toepassing van het Unierecht, want het eerdere besluit werd niet ingetrokken op grond van artikel 219 van algemene belastingwet 58/2003. Integendeel, het AEAT beriep zich op de onaantastbaarheid van dat besluit, dat was genomen in een procedure die uit het oogpunt van nationaal recht duidelijk niet van toepassing was en ertoe leidde dat Nestrade zich niet kon verweren. Gelet op de feitelijke en temporele omstandigheden in deze zaak kon dit handelen afbreuk doen aan een structureel Unierechtelijk beginsel, namelijk het evenredigheidsbeginsel, en leidde het ertoe dat het Unierecht buiten toepassing is gebleven.

Gelet op het bovenstaande en conform artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

besluit deze kamer

het Hof te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen, die betrekking hebben op de juiste uitlegging en draagwijdte van de beginselen van evenredigheid en samenwerking tussen de lidstaten ten aanzien van de beschikking van het AEAT van 12 december 2011 en de daaropvolgende bevestigingsbeschikkingen, die in de weg staan aan de toepassing van de rechtspraak in het arrest van het Hof [**Or. 11**] van Justitie van 15 september 2016 in de zaak *Senatex* (C-518/14), en op de door het Hof voorgestane uitlegging van artikel 167, artikel 178, onder a), artikel 179 en artikel 226, lid 3, gelezen in samenhang met artikel 171, lid 2, en artikel 226, lid 4, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw):

1.º Kan de *Petroma*-rechtspraak (zaak C-271/12) worden genuanceerd in die zin dat de btw-teruggaaf waarom een buiten de Unie gevestigde onderneming verzoekt, kan worden toegestaan ofschoon de nationale belastingautoriteiten reeds

een besluit hebben genomen waarbij die teruggaaf is geweigerd omdat de onderneming niet heeft gereageerd op een verzoek om informatie over het fiscale identificatienummer, rekening houdend met het feit dat die autoriteiten op dat tijdstip reeds beschikten over de gevraagde informatie, die door de onderneming was verstrekt naar aanleiding van andere verzoeken?

Ingeval deze vraag bevestigend wordt beantwoord:

2.º Vereist de toepassing met terugwerkende kracht van de rechtspraak in het arrest Senatex (zaak C-518/14) dat een afwijzend besluit betreffende btw-teruggaaf nietig wordt verklaard, in aanmerking nemende dat dit besluit slechts een bevestiging is van een eerder definitief administratief besluit waarbij teruggaaf van btw is geweigerd, waarbij het AEAT een andere procedure heeft gevolgd dan die welke voor dergelijke gevallen wettelijk is voorgeschreven en waarbij bovendien de rechten van de verzoeker om teruggaaf zijn beknot aangezien hem de mogelijkheid tot het voeren van verweer is ontnomen?

[OMISSIS]

[Ondertekening]